

La sopa d'all de la maternitat

Ja som grandets i cadascú s'ho munta com pot per intentar treure partit de la vida

Foto: Sean McGrath

Cada cert temps una nova generació en edat de procrear redescobreix la sopa d'all de la maternitat. Que ser mare et complica la vida, quan no te l'arruïna. O que ser mare és el millor del món i del sistema solar. Els dos discursos semblen antagònics, però totes les mares de la galàxia saben que pots passar de l'un a l'altre en mig segon. Només cal que la criatura de torn agafi el son (que macos que són, quan dormen) o et faci una abraçada de les que esvaeixen pensaments impublicables.

L'autora nord-americana Isabel Fonseca explica que, per a una dona novel·lista, cada fill representa dues novel·les menys. El seu marit, el novel·lista britànic Martin Amis, dona fe del càlcul i admet que, a ell, cada fill només li ha impedit escriure un conte.

En efecte, els fills alenteixen la carrera professional de la immensa majoria de dones. En alguns casos se la carreguen per sempre, i en d'altres la hipotètica carrera hauria estat igualment

inexistent sense la variable filial. A canvi, i això sí que és una certesa universal, els fills et regalen nits en blanc, esgotament crònic, sacrificis que ningú agraeix i més preocupacions (també econòmiques: un fill surt car) de les que et puguis imaginar.

Tenir fills no és recomanable, o almenys jo no ho recomanaria a ningú. Com tampoc us recomanaria que prengués el cafè sense sucre. A mi m'agrada (molt) així, em prenc uns quants cafès sense sucre al dia, però no voldria pas amargar-vos els esmorzars ni les sobretaules. Ja som grandets i cadascú s'ho munta com pot per intentar treure partit dels quatre o cinc dies que hem de viure.

Tenir fills tampoc hauria de ser jutjable. És la cosa més vella de la història de la humanitat. Que en vols tenir? Endavant. Que no? Mira que bé. Ni mala mare ni no-mare ni apiretal amb vinagre. Quines ganes d'alimentar polèmiques, de ficar-nos en les vides dels altres com si no tinguéssim prou feina amb la nostra i d'enfrontar-nos perquè sí.

Aquí totes fem el que bonament podem. I ells, els homes amb fills, sovint fan una mica menys del que tocaria, però avui no em ve de gust discutir ni això.